

Tato neděle se prostě vydařila. Bezproblémová cesta na zápas, včasný příjezd, pohodlná výhra (moje i celého týmu), dobrý oběd vylepšený aktuálním zpravodajstvím o heroickém výkonu našeho B-čka a nakonec šťastný návrat okořeněný krátkou zdravotní vycházkou po památce zapsané do Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO, co více by si člověk mohl pro podzimní neděli přát?

Maje na paměti marné hledání spoluhráče ve vesnici, kde v neděli ráno nebylo široko daleko ani živáčka, vyprošťování auta ze sněhových závějů, ztracené poklice a jiné více či méně hororové zážitky z cest do Zaječic v předchozích sezónách, byl jsem ráno lehce nervózní, co nás potká tentokrát. Hned první událost mě ale naladila veskrze pozitivně. To když se mi z mého auta podařilo vymanit dětskou autosedačku za rekordních cca 10 sekund, což je výkon v pravdě fantastický, neboť při předchozím pokusu se mi to nepodařilo vůbec a po 10 minutách jsem musel marný souboj vzdát. Z místa srazu jsme následně vyrazili jen se 7-minutovým zpožděním, což byl rovněž nadočekávání dobrý výkon, a tak není divu, že jsme do sluncem zalitých podzimními barvami vymalovaných Zaječic dorazili v pohodlném předstihu.

I samotný zápas, kde jsme na všech šachovnicích měli přibližně o 200 Elo bodů více, se hned od počátku vyvíjel vcelku pozitivně. Jako první se dle očekávání začala lámat partie na 1. šachovnici - Vojta ani jeho soupeř Vařejčko nejsou z těch, kteří by nad svými pozicemi pravidelně upadali do hlubokého dumání. Vojta černými postavil solidní pozici, jeho soupeř nadějně obětoval pěšce za iniciativu, pak ale nepokračoval nejlépe a následná oběť figury již nemohla černého krále vystrašit, neboť Vojtův protiútok byl rychlejší. Vzápětí skončila i partie na 2. šachovnici, kde se mi podařilo soupeře přetlačit hned v zahájení a dostat jej do méněcenné pozice, ve které si neopatrně zarošoval přímo pod kola zdrcujícího útoku.

{showChessDiagram}1rb1rnk1/p3bpp1/2n1p2p/q2pP2N/2pP4/2P2N2/P1BB1PPP/R2QR1K1 w - - - ,normal,center, **Buchníček - Jedlička po 17.-Jf8**{/showChessDiagram}

V pozici na diagramu zahrál černý neopatrně **17.-Jf8?** (lépe 17.-g6 s obrannými možnostmi) a po velmi silném **18.Sxh6!** zjistil, že je proti útoku bílého bezmocný, např. 18.-g6 19.Sxf8! Vxf8 20.Dd2 Kh7 21.Jg5+ Kg8 22.Jxe6!! Proto se černý vzdal - 1:0.

Těsně po mně zvýšil na 3:0 na 4. šachovnici Milan, který bílými dostal přesně ten typ pozice,

který mu nadmíru svědčí, což prokázal i tentokrát a svého soupeře v pozici s opačnými rošádami pěkně přejel.

{showChessDiagram}3r2k1/pp1r1pp1/4p2p/2qn1P1P/6P1/P1B5/1PP1Q3/1K2RR2 w - - -
-,normal,center, ***Smiščík - Hájek po 30.-Jd5***{/showChessDiagram}

Podobně jako u mě i Milan obětoval černopolného střelce s rozvrácením postavení černého krále - **31.Sxg7! Kxg7 32.fxe6 Jc3+** (nebo 32.-fxe6 33.De5+! Kh7 34.Vf6! Jc3+ 35.bxc3 Vd1+ 36.Ka2) **33.bxc3 Db6+ 34.Kc1 Dxe6 35.Dxe6 fxe6 36.Vxe6 Vc8 37.Vg6+ Kh7 38.Vff6 Vg7 39.Vxh6+ Kg8 40.Vhg6 Vxc3 41.Kb2 Vg3 42.Vxg7+ Kxg7 43.Vg6+ - 1:0**

Pohodlné vedení ještě před časovkami nás uklidnilo, obzvlášť když bylo vidět, že další celé body se rýsují na 6. a 7. šachovnici. Další bod ale trochu překvapivě připsal Pepa Kratochvíl. I když stál černými znatelně lépe, vypadalo to ještě na dlouhé uplatňování převahy v pozici uzavřeného charakteru, jenže jeho soupeř nezvládl včas potáhnout a v oboustranné časové tísní nečekaně překročil čas. V tomto okamžiku už jsme mohli být zcela klidní, protože Pavel Švanda tahal vyhranou věžovku s pěšcem více a Vláďa Uher s rozvahou sobě vlastní utahoval šrouby jako zkušený mechanik. A tak ani nemrzelo, že Neklan přehnal svou snahu vydolovat černými z vyrovnané pozice něco víc a že moc důvěryhodně nepůsobila ani Jendova pozice na 8. šachovnici.

Bezprostředně po časovkách svého soupeře definitivně zaškrtil Vladimír - 5:0. Následně musel kapitulovat Neklan, neb v dámské koncovce ztrácel dámu, což je manko, které už se dohnat nedá, a když po zdravotní cigaretce seznal Jenda, že jeho pozice opravdu není příliš perspektivní, přestal tahat čerta za ocas a vyjednal smír. Nezbylo tedy než pár minutek vyčkat, až rozběhnutí pěšci Pavla Švandy dorazí k protějšímu mantinelu a již po 4 hodinách hry jsme mohli zaknihovat celkový výsledek 6,5:1,5 a vyrazit na zpáteční cestu, kterou jsme si zpestřili obědem v loňské sezóně osvědčených sousedních Bítovanech, neplánovaným zakufrováním při opouštění této vesničky (to je tak, když se člověk namísto vlastního rozumu spolehne na navigaci...) a plánovanou krátkou zastávkou na Zelené hoře ve Žďáru nad Sázavou. Tak zase za 2 týdny!